

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: Awb) op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 27 juli 2011 in zaak nr. 11/10771 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 25 maart 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juli 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De minister voert in zijn verweerschrift van 7 september 2011 tevergeefs aan dat het hoger beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, nu het hogerberoepschrift niet haar adres bevat en daaruit evenmin blijkt dat de vreemdeling domicilie heeft gekozen.

Uit het hogerberoepschrift blijkt genoegzaam dat de vreemdeling domicilie heeft gekozen bij de daarin vermelde advocaat en op welk adres deze advocaat is gevestigd.

2.3. Hetgeen als eerste, tweede en vierde grief is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. De vreemdeling klaagt in de derde grief dat de rechtbank, hoewel volgens de rechtbank uit het besluit van 25 maart 2011 niet blijkt dat de minister de medische gegevens over de kinderen van de vreemdeling en de verklaring van de schooldirecteur bij de belangenafweging heeft betrokken, geen aanleiding heeft gezien om het besluit van 25 maart 2011 te vernietigen. Daartoe voert zij aan dat de rechtbank heeft miskend dat de minister een volledige belangenafweging diende te verrichten.

2.4.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft een ieder recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Ingevolge het tweede lid is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Ingevolge artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder l, van het Vreemdelingenbesluit 2000, voor zover thans van belang, is de vreemdeling van wie uitzetting in strijd met artikel 8 van het EVRM zou zijn, vrijgesteld van het vereiste van een geldige machtiging tot verblijf (hierna: mvv).

2.4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 oktober 2010 in zaak nr. 201004896/1/V2; www.raadvanstate.nl), dient bij de beoordeling of het ontbreken van een geldige mvv in een concreet geval kan worden tegengeworpen uit een op die zaak toegespitste belangenafweging te blijken dat de uitzetting van de vreemdeling verenigbaar is met artikel 8 van het EVRM.

De rechtbank diende niet slechts te toetsen of de uitkomst van de gemaakte belangenafweging als geheel in rechte houdbaar is, maar ook of het besluit van 25 maart 2011 berust op een deugdelijke motivering in de zin van artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

De vreemdeling heeft in bezwaar brieven overgelegd van enkele artsen, die betrekking hebben op de medische situatie van de oudste twee kinderen van de vreemdeling. Voorts heeft zij een brief overgelegd van de directeur van de school van 9 november 2010 van haar oudste twee kinderen, die betrekking heeft op de schoolprestaties van deze kinderen. Nu de rechtbank heeft overwogen dat uit het besluit van 25 maart 2011 niet blijkt dat de minister de medische gegevens over de kinderen van de vreemdeling en de verklaring van de schooldirecteur bij de belangenafweging heeft betrokken, welke overweging in hoger beroep niet is bestreden, heeft de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond verklaard en het besluit van 25 maart 2011 niet wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb vernietigd. De derde grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 25 maart 2011 gegrond verklaren. Dat besluit komt wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb voor vernietiging in aanmerking. De Afdeling ziet, gelet op het hierna volgende, evenwel aanleiding om te bepalen dat de rechtsgevolgen van dat besluit in stand blijven.

2.6. In artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: IVRK) is bepaald dat bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor

maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, de belangen van het kind een eerste overweging vormen.

2.6.1. Bij brief van 25 juni 2010 heeft oogarts M.J.H. Tjon Fo Sang vermeld dat het eerste kind van de vreemdeling op de polikliniek wordt gevolgd in verband met strabismus convergens met accommodatieve factor.

Bij brief van 28 juni 2010 heeft kinderchirurg J. Vlot vermeld dat het tweede kind van de vreemdeling een sinds de geboorte bestaande zwelling van de rechterlies heeft die bij drukverhogende momenten duidelijk groter wordt en dat bij klinisch onderzoek een duidelijke liesbreuk rechts zichtbaar is. Bij brief van 24 juni 2010 heeft huisarts M.T. Slockers vermeld dat dit kind in afwachting is van een operatie.

Bij brief van 9 november 2010 heeft vermeld dat het eerste kind van de vreemdeling een fikse achterstand heeft opgelopen en dat het haar veel moeite en inspanning zal kosten om die in te lopen, voor zover dat mogelijk is. Voorts heeft hij vermeld dat de ontwikkeling van het tweede kind van de vreemdeling achterloopt.

In hun rapport van april 2006 hebben dr. Kalverboer en drs. Zijlstra vermeld dat het gedwongen terugsturen van kinderen die langer dan vijf jaar in Nederland hebben gewoond schadelijk is voor hun ontwikkeling en te beschouwen is als een daad van onrecht tegenover deze kinderen.

2.6.2. De minister heeft ter zitting bij de rechtbank te kennen gegeven dat de medische problemen en de zorgelijke gezinssituatie zijn meegenomen. In het besluit van 25 maart 2011 heeft de minister in dat kader vermeld dat niet is gebleken dat de medische problemen van de kinderen zodanig van aard zijn dat de vreemdeling in Nederland dient te verblijven. De minister heeft zich voorts in dat besluit op het standpunt gesteld dat de situatie waarin de vreemdeling zich thans bevindt grotendeels het gevolg is van de door haar en haar echtgenoot gemaakte keuzes, nu zij illegaal in Nederland heeft verbleven. Voorts heeft de minister in aanmerking genomen dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Daarbij heeft de minister betrokken dat de echtgenoot van de vreemdeling naast de Nederlandse nationaliteit de Macedonische nationaliteit bezit en dat de vreemdeling tussen 2005 en 2009 in Macedonië heeft verbleven.

Anders dan de vreemdeling betoogt, is de minister in zijn verweerschrift van 8 juni 2011 voorts ingegaan op het beroep van de vreemdeling op het rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra van april 2006. In dit verweerschrift heeft de minister zich, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1 (www.raadvanstate.nl), op het standpunt gesteld dat het beroep van de vreemdeling op het rapport van dr. Kalverboer en drs. Zijlstra van april 2006 niet leidt tot het daarmee beoogde doel. Daartoe heeft de minister vermeld dat, daargelaten dat de kinderen van de vreemdeling bij haar echtgenoot in Nederland kunnen blijven, dit rapport niet specifiek betrekking heeft op de kinderen van de vreemdeling.

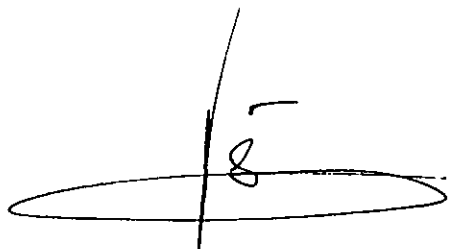
2.6.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 februari 2012 in zaak nr. 201103064/1/V2; www.raadvanstate.nl), heeft

artikel 3 van het IVRK rechtstreekse werking in zoverre het ertoe strekt dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het desbetreffende kind dienen te worden betrokken. Wat betreft het gewicht dat aan het belang van een kind in een concreet geval moet worden toegekend, bevat het eerste lid van artikel 3 van het IVRK, gelet op de formulering ervan, geen norm die zonder nadere uitwerking in nationale wet- en regelgeving door de rechter direct toepasbaar is. Wel dient door de bestuursrechter in dit verband te worden getoetst of het bestuursorgaan zich voldoende rekenschap heeft gegeven van de belangen van het kind en aldus bij de uitoefening van zijn bevoegdheden binnen de grenzen van het recht is gebleven. Deze toets heeft een terughoudend karakter.

Het geheel van de voor de te verrichten belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden, hiervoor vermeld onder 2.6.2., biedt geen grond voor het oordeel dat de minister, bij de "fair balance" die moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds en het Nederlands algemeen belang anderzijds, zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat uitzetting van de vreemdeling, en daarmee de weigering de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, niet in strijd is met artikel 8 van het EVRM en artikel 3 van het IVRK. Anders dan de vreemdeling heeft aangevoerd, heeft de minister in het besluit van 25 maart 2011 vermeld waar het Nederlands algemeen belang uit bestaat, namelijk uit het voeren van een restrictief toelatingsbeleid. Hetgeen is vermeld in de onder 2.6.1. vermelde stukken is niet van zodanige aard dat dit aanleiding geeft voor een ander oordeel.

2.7. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar flourish.

mr. H.H.C. Visser

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 juli 2011 in zaak nr. 11/10771;
- III. verklaart het beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 25 maart 2011, kenmerk 9909-30-6102;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VII. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 379,00 (zegge: driehonderdnegenenzeventig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.W.J. Sloots, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Sloots
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2012

499.

Verzonden: 21 juni 2012